

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. M.**, dříve **M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 2. 2005, č. j. 30 Az 216/2003 – 43 a 30 Az 217/2003 – 34, s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti žalobce S. M., dříve M., **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna zástupci žalobce, JUDr. Miroslavu Volkovi (do 31. 12. 2005 advokátu, se sídlem v Hradci Králové, Jungmannova 1396), **s e p ř i z n á v á** v částce 2550 Kč a bude mu vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové rozsudky ze dne 10. 2. 2005, č. j. 30 Az 216/2003 – 43 a 30 Az 217/2003 – 34 zamítl žaloby žalobců a) S. M., b) G. M., proti rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 7. 2003, č. j. OAM-2667/VL-10-K01-2003, které se týkalo S. M., a ze dne 10. 7. 2003, č. j. OAM-2668/VL-10-K01-2003, které se týkalo žalobkyně G. M.. Uvedenými rozhodnutími správního orgánu bylo shodně rozhodnuto tak, že se žalobcům neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Proti tomuto rozsudku podali žalobci – sourozenci – včas společnou kasační stížnost, prostřednictvím soudem jim pro řízení o kasační stížnosti ustanoveného advokáta JUDr. Miroslava Volka, se sídlem v Hradci Králové, Jungmannova 1396. V kasační stížnosti se dovolávali důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a navrhovali, aby Nejvyšší správní soud podle § 110 s. ř. s. zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové a věc mu vrátil

k dalšímu řízení. Oba současně navrhovali, aby byl kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. přiznán odkladný účinek.

Dříve, než byl spis předložen Krajským soudem v Hradci Králové Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o společné kasační stížnosti stěžovatelů, vzala stěžovatelka G. M. svou kasační stížnost podáním ze dne 27. 4. 2005 zpět a krajský soud následně usnesením ze dne 5. 5. 2005, č. j. 30 Az 216/2003 – 68 a 30 Az 217/2003 – 37, řízení o kasační stížnosti stěžovatelky zastavil podle § 108 odst. 2 s. ř. s., neboť ke zpětvzetí kasační stížnosti došlo před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu. V odůvodnění svého usnesení uvedl, že řízení o kasační stížnosti stěžovatelčina bratra bude nadále pokračovat a jeho kasační stížnost bude postoupena k vyřízení Nejvyššímu správnímu soudu po právní moci uvedeného usnesení. Usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti stěžovatelky G. M. nabylo právní moci dne 10. 5. 2005. Krajský soud v Hradci Králové poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatele S. M.

Dříve, než bylo o kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem rozhodnuto, připsím ze dne 27. 2. 2006, který došel Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 3. 2006, vzal stěžovatel svou kasační stížnost zpět. Přípis označil jako „žádost o zpětvzetí kasační stížnosti ve věci 30 Az 216/2003“ s tím, že důvodem žádosti o zpětvzetí je uzavření sňatku s D. P., rozenou K. (kopii oddacího listu přiložil). Vysvětlil dále, že žádost podává osobně, protože soudem ustanovený zástupce pan Volek, který vyřizoval podání kasační stížnosti, je v současné době již v důchodu. Dále stěžovatel upozornil na změnu svého příjmení z M. na M. Vysvětlil, že příjmení M. přijal po své matce ještě v době pobytu v Uzbeké republice a všechny jeho doklady byly vydány již v té době na toto nové jméno. Chybou „při vystavení“ v azylovém zařízení v ČR mu byl vydán doklad, opravňující k pobytu na území České republiky na původní jméno M. a kasační stížnost byla tedy podána pod tímto jménem. Během vyřizování náležitostí potřebných k uzavření sňatku, situaci vyřešil prostřednictvím oddělení Cizinecké policie v Kutné Hoře a následně oddělení Cizinecké policie v Praze 4 – Pankrác (po ohlášení změny pobytu) a byl mu vydán doklad na nové jméno. (Nutno poznamenat, že z oddacího listu vydaného Úřadem městské části Praha 4 vyplývá, že dne 13. 1. 2006 uzavřeli manželství S. S. M., nar. X. X. XXXX v B., U. a D. P., rozená K., nar. Y. Y. YYYY v K. Jména a příjmení rodičů muže jsou S. M. a C. M. – poznámka Nejvyššího správního soudu). Stěžovatel požádal, aby jeho „žádost o zpětvzetí kasační stížnosti“ byla vyřízena v co nejkratší době.

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatel hodnověrným způsobem doložil změnu svého příjmení, o identifikaci jeho osoby nejsou tudíž v tomto směru žádné pochybnosti. Protože ani projev vůle stěžovatele, jímž výslovně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje z hlediska svého obsahu pochybnosti o tom, že stěžovatel jím požaduje řízení o jeho kasační stížnosti ukončit, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy vzal stěžovatel svoji kasační stížnost v celém rozsahu zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a také se jím nezabýval.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, bylo o nákladech řízení o kasační stížnosti v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., za použití § 120 téhož právního předpisu, rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Zbylo pak rozhodnout o odměně advokáta JUDr. Miroslava Volka, který byl stěžovateli a jeho sestře stěžovatelce G. M. ustanoven usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 3. 2005, č. j. 30 Az 216/2003 – 57, zástupcem pro řízení o kasační stížnosti. Ustanovený zástupce, který sepsal společnou kasační stížnost stěžovatelů, přípisem ze dne 10. 12. 2005 sdělil Krajskému soudu v Hradci Králové (přípis byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu), že požádal Českou advokátní komoru vzhledem ke svému věku a zdravotnímu stavu o vyškrtnutí ze seznamu advokátů ke dni 31. 12. 2005 a žádá proto o zproštění zastupování S. M. k témuž datu. Zároveň přiložil vyúčtování odměny za zastupování v řízení o kasační stížnosti a žádal, aby mu byla přiznána ve výši 7590 Kč [podle § 8 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 484/2002 Sb.]. Nejvyšší správní soud předepisuje, že přiznání odměny nelze provést podle vyhlášky č. 484/2002 Sb., neboť ta se nevztahuje na přezkumná řízení soudní ve věcech správního soudnictví zahájená po 1. 1. 2003. Proto muselo být rozhodnuto o přiznání odměny podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Odměna byla stanovena za dva úkony po 1000 Kč [příprava a převzetí zastoupení - § 9 odst. 1 písm. b), sepsání kasační stížnosti, tedy písemné podání soudu ve věci samé - § 9 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky, ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 písm. f) téže vyhlášky]. K tomu bylo přiznáno zvýšení ve výši 20 % za zastupování dvou osob (400 Kč) a paušální částka 2 x 75 Kč ve smyslu § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., celkem 2550 Kč. Uvedená částka bude zástupci stěžovatele, který jej v řízení o kasační stížnosti zastupoval až do 31. 12. 2005, vyplacena do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu